

Stunder som forud modtage Skænk og Gave som et kærkomment og værdifuldt Vidnesbyrd om Befolkningens Bevaagenhed, og idet jeg yderligere erindrer om, at samtlige Livsfornødenheder ikke mindst paa Landet i den nyere Tid ere undergaaede en stærk Prisstigning, skal jeg udtale, at jeg i og for sig ikke vilde finde det urimeligt, om de i dette Andragende indeholdte Ønsker i det store og hele bleve imødekomne. Der vilde derved i hvert Fald normeres en Lønning, der bedre end den nuværende forekommer mig at staa i Forhold til de Fordringer, som der ifølge moderne Hygiejne, Antiseptik og Kultur stilles eller i hvert Fald burde kunne stilles til Udøverne af Jordemodergerningen. Naar der imidlertid henses til det Tempo, hvori Lønningsforbedringer i Almindelighed praktiseres, mener jeg dog ikke i fuld Udstrækning at turde gøre de i Andragendet indeholdte Ønsker til mine, men at burde indskrænke mig til at gøre mig til Talsmand for Imødekommelsen af en væsentlig Del af disse. Allerede derved vilde der ydes en i Forhold til Jordemødrenes tarvelige Livsvilkaar betydelig Hjælp og en Hjælp, der er saa paakrævet, at jeg ikke skønner, at Regering og Rigsdag ret vel kunne afvise en Anmodning om at yde den.

Den Opgave, jeg her har stillet mig, gaar jo ikke ud paa at forsøge at fremsætte et privat Lovforslag til Forbedring af Jordemødrenes Kaar, men kun paa at rette en Appel til rette vedkommende om at søge gennemført Lovforanstaltninger, der kunne normere Jordemødrenes Lønningsvilkaar til at være mere tidssvarende og passende end de nuværende. Det maatte under disse Omstændigheder forekomme mig at ligge udenfor min Opgaves naturlige Ramme, om jeg her vilde forsøge at gøre udførlig Rede for den Maade, hvorpaa en saadan Lønforbedring kunde tænkes praktiseret. Jeg skal derfor i saa Henseende indskrænke mig til først og fremmest at betone, at en Lønreform paa dette Omraade særlig burde tage Sigte paa at tilvejebringe en kendelig Lønforbedring for de daarligst stillede af Jordemødrene og hæve det utilladeligt knebne Lønningsniveau, der nu er normeret for de paagældende Bestillinger, og som utviv-

lert er Hovedaarsagen til Vanskelighederne ved at faa disse Pladser besatte. Endvidere maatte jeg finde det naturligt, at der fandt en Forhøjelse Sted af den faste Løn, der nu ydes Distriktsjordemødrene, og at denne fikseres til et bestemt Beløb. Erfaringen viser jo nemlig, at de paagældende Myndigheder ikke i nævneværdig Udstrækning benytte Adgangen til at normere den højere af forskellige Lønsatser. Der er derfor ingen Anledning til at opretholde flere Satser. Yderligere maatte jeg anse det for ønskeligt, at der i videst mulige Udstrækning blev aabnet Jordemødrene Adgang til at vælge, om de ville have Bolig og Jordlod eller et Vederlag derfor, og da naturligvis et Vederlag, der skulde normeres til en passende og tidssvarende Størrelse. Man vilde derved vinde, at Jordemødrene bleve fritagne for at bevare en Jordlod, som i mange Tilfælde i deres Haand er et Aktiv af tvivlsom Værdi, og som de i mangfoldige Tilfælde slet ikke kunne udnytte efter dets virkelige Brugsværdi. Endvidere vilde Jordemødrene i videre Udstrækning — naturligvis under Godkendelse af rette vedkommende — blive i Stand til at vælge deres Bolig netop paa det hensigtsmæssigste Sted i Distriktet, f. Eks. ved en Stationsby eller en anden tæt bebygget Plads, hvilket vilde kunne være til Gavn baade for Befolkningen og for Jordmoderen selv. Yderligere maatte jeg ønske, at Pensionen blev noget forhøjet. I den Henseende skal jeg henvisse til, at ved Behandlingen i 1893 af det Lovforslag, som resulterede i den nu gældende Lov, blev det vedtaget ved 2den Behandling her i Tinget, at Jordemødrenes Pension skulde kunne stige til 400 Kr. Endelig maatte jeg anse en Forhøjelse af Taksterne som ønskelig. Jordemødrene have beklaget sig over, at de mod et Vederlag af 1 Kr. skulde yde deres Hjælp til Indsiddere og dermed ligestillede, en Hjælp, der i mange Tilfælde vil strække sig over eet Døgn. Denne Beklagelse er naturligvis berettiget, for saa vidt som dette Vederlag maa siges at være ganske urimeligt. Paa den anden Side ønsker jeg mig forvaret mod at tillægges den Opfattelse, at jeg skulde anse det for rigtigt at fastsætte Takstforhøjelsen saaledes, at det blev de daarligst stillede Medborgere, der